

1 SEPTEMBER 1924

No. 17

29e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Want zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik de gevangenis van mijn volk Israël en Juda wenden zal, zegt de Heere, en Ik zal ze wederbrengen in het land dat Ik hunnen vadersen gegeven heb, en zij zullen het erfelijk bezitten.”
Jeremia 30 : 3.

DE HERSTELLING VAN HET EVANGELIE. ¹⁾

XV.

De Sleutelen der Vergadering.

Zondag 3 April 1836, was een dag van gewicht in de geschiedenis der Kerk. Sinds den dag der organisatie was de Kerk in ledental toegenomen en in alle dingen voorspoedig geweest. De eerste conferentie der Kerk werd 9 Juni 1830 gehouden. Er wordt geschat dat het ledenaantal toen zeven-en-twintig bedroeg. 26 September van hetzelfde jaar werd de tweede conferentie der Kerk gehouden. Er waren toen twee-en-zestig aanhangers van het herstelde Evangelie. In Januari van het volgend jaar, 1831, vertrok de Profeet naar Kirtland, Ohio. Het aantal zijner volgelingen kon toen niet meer dan tachtig geweest zijn, daar hij in de voorafgaande maand schreef dat de Kerk „van Colesville tot Canandagua, New-York, ongeveer zeventig leden telde”. In Kirtland schoot het herstelde geloof spoedig wortel en groeide snel. Een conferentie werd daar van den 3den tot den 6den Juni 1831 gehouden en de „vergadering in deze conferentie telde tweeduizend zielen”. Aldus nam de Kerk van jaar tot jaar in ledental toe, totdat zij spoedig tienduizend en meer leden bezat. Maar niet in de toename van leden alleen toonde de Kerk voorspoed. In tijdelijke zaken openbaarde de zegeningen des Heeren zich spoedig en zeer rijkelijk. De Heiligen verkregen land, bouwden huizen en begonnen bezit te nemen van het beloofde land Zion. Ook in geestelijke zaken

¹⁾ Deze verhandeling, geschreven door ouderling Osborne J. P. Widtsøe, wordt in de zondagsscholen der zending behandeld.

konden de Heiligen gevoelen dat God met hen was. Vele openbaringen werden aan hen gegeven door den Profeet Joseph Smith, en in het jaar 1836 werd een Tempel in Kirtland voltooid. Deze Tempel was tachtig Engelsche voeten lang, zestig voeten breed en vijftig voeten hoog tot aan den top der muren, met een toren van honderd-en-tien voet hoog. Zondag, zeven-en-twintig Maart, werd deze tempel ingewijd, en een week later, Zondag, drie April, werden aan Joseph Smith en Oliver Cowdery eenige der heerlijkste manifestaties, die gevonden kunnen worden in de annalen der geschiedenis, gegeven.

De dag was toegewijd geweest tot den dienst in het Huis des Heeren. Joseph Smith had deelgenomen aan de plechtigheden van den dag en naar de redevoeringen van de broederen geluisterd. Na de bediening van het H. Avondmaal in de namiddagvergadering, „begaf ik mij naar het spreekgestoelte”, schrijft de Profeet, „het voorhangsel neergelaten zijnde, knielde ik met Oliver Cowdery in plechtig en stil gebed.”¹⁾ Na het gebed openden zich de visioenen des hemels voor deze goddelijk aangestelde mannen. Eerst verscheen de Heere Jezus Zelf aan hen. Hij stond op het borstwerk van het spreekgestoelte. Onder Zijn voeten was een plaveisel als van zuiver goud, in kleur gelijk amber. Zijn oogen waren als een vlam vuurs. Zijn haar was wit gelijk reine sneeuw. Zijn aangezicht overtrof den glans der zon. Zijn stem was als het geluid van een geruisch van groote wateren.

„Ik ben de eerste en de laatste”, zeide Hij, „die leeft en die verslagen werd, Ik ben Uw voorspraak bij den Vader. *** Want ziet, Ik heb dit huis aangenomen, en Mijn naam zal hier zijn, en Ik zal Mijzelven in dit huis in genade aan Mijn volk openbaren. *** Ja, de harten van duizenden en tienduizenden zullen zich grootelijks verheugen tengevolge der zegeningen, welke uitgestort zullen worden, en de begiftiging, welke aan Mijne dienstknechten in dit huis geschonken is; en de faam van dit huis zal zich in vreemde landen verspreiden, en dit is het begin van den zegen, welke op de hoofden Mijns volks zal worden uitgestort. Amen”.²⁾

Op deze wijze aanvaardde de Heere Jezus het werk van Zijn dienstknechten. Op deze wijze verscheen Hij persoonlijk aan hen en op deze wijze leidde hij wonderlijke manifestaties in, gepaard gaande met zegeningen voor de Heiligen. Tweemaal tevoren in deze bedeeling wordt er melding gemaakt dat de Heere Zichzelf manifesteerde in een visioen aan Zijn verkozen Profeet. Eénmaal was Hij tezamen met den Vader verschenen in antwoord op des jongeling's ernstig gebed. Wederom verscheen Hij aan den Profeet en zijn metgezel, Sidney Rigdon, om de heerlijkheden der aanstaande wereld te verklaren. En nu verschijnt Hij wederom

1) „History of the Church,” Vol. II, p. 435.

2) Leer en Verbonden, Afd. 110: 1-10.

om den arbeid door Zijn dienstknechten volbracht, goed te keuren en het verlossingswerk voor beiden, levenden en dooden, in te wijden.

Onmiddellijk na het visioen van den Zaligmaker, opende zich voor den ziener een ander visioen des hemels. Eeuwen tevoren verkoos de Heere God de kinderen Israëls om Zijn verkozen volk te worden. Het goddelijk plan voor de zaligheid van het menschelijk geslacht verwachtte een val en een verzoening. Door den val kwam de dood tot alle menschen; en door de verzoening het eeuwige leven. Zooals de val door de zonden van één gekomen is, zoo kwam de verzoening door het vrijwillige offer van een ander. Maar opdat deze Zaligmaker de levende hoop der wereld mocht worden, werd het noodzakelijk het volk — zelfs de familie — aan te wijzen, waaruit Hij voort zou komen. Vandaar het Verkoren Volk — Israël — aan wien de belofte van een Messias gemaakt was. Israël zou voorspoedig geweest zijn, als zij niet een stijfhoofdig volk geweest was. Maar door hun verdorvenheid van hart, wekten zij den toorn van God over zich op. Tegelijk met beloften van bevrijding en zaligheid, kwamen voorspellingen van straf en tegenspoed, die ongehoorzaamheid zouden volgen. En Israël was ongehoorzaam. Ten laatste, toen de Zaligmaker gekomen was, als voorspeld, om de wereld te verlossen en de ongerechtigheid van Israël vol was, werd het VERKOREN VOLK verbroken; de natie, tot wie de Zaligmaker was gekomen, werd verspreid en gelijk stof onder de volken der aarde gezift. Het was de voorspelde straf. Om het plan van zaligheid te voltooien, moet een vergadering der verstrooide stammen Israëls plaats vinden.

Overeenkomstig daarmede, het visioen, hetwelk volgde op dat van den Zaligmaker op den gedenkwaardigen 3den April 1836, openbaarde Mozes, de Profeet der bevrijding vanouds, aan Joseph en Oliver. „Nadat dit visioen zich sloot”, lezen wij, „werden ons de hemelen wederom geopend, en Mozes verscheen voor ons, en deze droeg de sleutelen aan ons over voor de vergadering van Israël van de vier deelen der aarde, en het leiden der tien stammen uit het land van het noorden”.¹⁾

De aard van deze machtiging was duidelijk. Ten eerste droeg de groote Profeet Mozes, aan wien éénmaal tevoren de autoriteit opgedragen was om een gevangen Israël naar het beloofde land en vrijheid te leiden, deze sleutelen der vergadering en herstelling nu aan den Profeet Joseph en zijn metgezel Oliver Cowdery over. Vervolgens, met de macht van deze autoriteit op hen bevestigd, kunnen Joseph en Oliver anderen machtigen; de boodschap van de herstelling van het Evangelie kan naar het verspreide huis van Jakob gebracht worden; het werk van Israël's verlossing kan begonnen worden. Dit was, zooals de Heere in het vorige visioen

1) Leer en Verbonden, Afd. 110: 11.

had gezegd, het begin van den zegen, welke op de hoofden Zijns volks zou worden uitgestort.

Maar het was niet het huis van Israël alleen, hetwelk bevoordeeld zou worden doer de herstelling van het Ëvangelie. Zelfs voordat de twaalf zonen van Jakob verkozen waren om de vaderen der twaalf stammen Israëls te worden, had de God des hemels beloofd, dat de zegen van een Verlosser aan alle de kinderen der wereld zou komen.

„Ik zal u tot een groot volk maken”, zeide de Heere tot Abraham, „en u zegenen, en uwen naam groot maken; en wees een zegen; en Ik zal zegenen die u zegenen, en vervloeken die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.”¹⁾ Niet alleen aan de kinderen van Abraham zou dus het Ëvangelie gepredikt worden, maar aan alle volkeren en door gehoorzaamheid aan het Ëvangelie zouden zij kinderen van Abraham worden. Als het herstelde Ëvangelie dan de kracht Gods tot zaligheid voor alle aardsche kinderen van God zou worden, moest er noodzakelijkerwijze een herstelling plaats vinden, niet slechts van de autoriteit om Israël te vergaderen en te verlossen, maar eveneens van de autoriteit om het Ëvangelie aan de geheele wereld te prediken.

Diensvolgens, nadat het visioen van Mozes zich sloot, verscheen er een ander heerlijk visioen aan de twee jeugdige, verkozen profeten. „Daarna” lezen wij, „verscheen Elia, en droeg de bedeeling van Abraham over, zeggende dat in ons, en ons zaad, alle geslachten na ons zouden gezegend worden.”²⁾

De aard van deze machtiging is ook zeer duidelijk. Het wordt de heilige zending der Heiligen om alles te doen wat zij kunnen, niet alleen om Israël te bewaren, maar een zegen te worden voor alle geslachten der menschen — het Ëvangelie van bekeering de geheele wereld toe te roepen, zoodat een iegelijk, Jood of Heiden, het moge hooren en gehoorzamen. Elias — een profeet, waarvan wij slechts weinig weten³⁾ — hield blijkbaar het laatst de sleutelen van de bedeeling van het Ëvangelie van Abraham. In den rechten tijd komt hij, in overeenstemming met het goddelijk plan en draagt deze sleutelen aan de mannen over, welke den arbeid van de herstelling van de volheid der tijden ten uitvoer moeten brengen. Dit was wederom, zooals de Heere in het visioen tevoren had gezegd, het begin van den zegen, welke op de hoofden Zijns volks zou worden uitgestort. En aldus werd een andere akte in het groote drama der Herstelling volbracht. De autoriteit om de zaligheid der levenden te volbrengen, werd ten volle hersteld. De geschiedenis der herstelling van de autoriteit voor de zaligheid der dooden moeten wij voor een ander hoofdstuk overlaten.

(Wordt vervolgd.)

1) Genesis 12: 2, 3.

2) Leer en Verbonden, Afd. 110: 12.

3) Leer en Verbonden, Afd. 27: 6, 7.

TOESPRAAK VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

in de Openingsvergadering der 94ste Jaarlijksche Conferentie, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, op Vrijdag 4 April 1924.

(Slot.)

De Tempelen als een getuigenis.

Ik verheug mij in het feit dat de Heiligen der Laatste Dagen, zonder de minste gedachte van twijfel gelooven, dat Elia inderdaad is gekomen, dat hij inderdaad de sleutelen aan Oliver Cowdery en Joseph Smith overdroeg; en de tempel te Kirtland, in Nauvoo en de tempelen, die in dezen staat, Utah, en die in Hawaï en Canada zijn opgericht, en die, welke thans in Mesa City, Arizona, in aanbouw is, geven getuigenis tot een bedrag van miljoenen dollars met betrekking tot het geloof van de Laterdaagsche Heiligen, dat de sleutelen gegeven werden, waardoor wij in werkelijkheid „heilanden op den Berg Sions” kunnen zijn voor hen, die zonder een kennis van het Evangelie stierven. En nagenoeg op denzelfden tijd met de verkondiging van den engel Moroni, zoover terug als 1823 (Afd. II van Leer en Verbonden), die ik u heb voorgelezen, ontkiemde in de harten der menschen, niet van ons geloof, het verlangen om geslachtsrekenkundige genootschappen te organiseeren, om namen bij duizenden en tien-duizenden te verzamelen.

Ik heb in vele landen en luchtstreken menschen ontmoet, die jaren en schatten, en bijna al hun tijd gegeven hebben aan de verzameling van namen hunner voorzaten, en zooals wij weten, zijn deze oorkonden hun gewicht in goud waard bij de Heiligen der Laatste Dagen.

Uitbreiding van het werk.

Het viel mij gisteravond te beurt om een korte toespraak te houden voor de vertegenwoordigers der Genealogical Societies, en organisaties der Kerk, in de bovenzaal van het Bisschop's Gebouw. De zaal was overvol. Wij hebben daar vele vergaderingen gehouden, van tijd tot tijd, doch ik heb nimmer een vergadering in dat gebouw bijgewoond, waar de zaal zóó vol was als gisteravond. Het was een bijeenkomst van geestdriftige werkers, wier werken getuigen van de komst van Elia, van het keeren der vaderharten tot de kinderen en van de kinderen tot de vaders. Dit werk wordt verricht, en zooals ik u dezen morgen uit de statistieken heb voorgelezen, werden ruim vijfhonderdduizend meer verordeningen verricht in dit jaar, dan in eenzelfde tijdvak vijf jaren geleden. Ik verblijd mij in het prachtige werk, dat tot stand gebracht werd, en in de wonderbaarlijke toewijding dergenen, die in de tem-

pelen werken, en die inlichtingen verzamelen voor geslachtsrekenkundig werk van verschillenden aard.

Ik geloof dat het comité redelijk wel bevredigd zal zijn met mijn aanbeveling van het groote oratorium „Elia”, dat hier hedenavond gegeven zal worden. Ik hoop dat het huis tot zijn volste vermogen bezet zal wezen.

Ik verblijd mij in den zegen des Heeren. Ik verblijd mij in de wetenschap dat God leeft, dat Jezus de Christus, de Zaligmaker der wereld is, en dat Joseph Smith een profeet van den waarachtigen en levenden God was. Wij zijn in het Werk des Heeren verbonden en ik wensch u de woorden des Heeren aan den grootvader van onzen geliefden profeet wijlen Joseph F. Smith, de vader van den profeet Joseph en den patriarch Hyrum Smith, voor te lezen. Deze woorden werden, vergeet dat niet, vóór de organisatie der Kerk gegeven.

„Nu zie, een wonderbaar werk zal spoedig onder de kinderen der menschen voortkomen;

„Daarom, o gij allen, die u in den dienst van God begeeft, ziet dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatsten dage onberispelijk voor God moogt staan;

„Daarom, indien gij verlangens hebt God te dienen, zoo zijt gij tot het werk geroepen.

„Want ziet, het veld is reeds wit tot den oogst, en ziet, hij, die met zijne macht den sikkels zwaait, dezelve vergadert voorraad in, opdat hij niet omkome, doch brengt zijner ziele zaligheid.

„En geloof, hoop, liefdadigheid en liefde, met een eenvoudig oog tot de heerlijkheid Gods, maakt hem voor het werk geschikt.

„Herinner u van geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke vriendelijkheid, godzaligheid, liefde, ootmoedigheid, naarstigheid.

„Vraag en gij zult ontvangen, klop en u zal opengedaan worden. Amen.”

Openbaring aan Hyrum Smith.

En vóór de Kerk georganiseerd was, werd een openbaring gegeven aan den Vader van onzen geliefden president Joseph F. Smith. Ik zal het niet heelemaal lezen, doch het is Afdeeling II, gegeven in Mei 1829, bijna een jaar vóór de oprichting der Kerk. Hyrum Smith wenschte dat zijn broeder, de profeet, van den Heere zoude vragen wat de aard van zijn arbeid zou zijn. Hij zeide:

„Nu, daar gij gevraagd hebt, zie, Ik zeg u, onderhoud Mijne geboden”, — ik verlang daar met al de macht die God mij geschonken heeft, nadruk op te leggen. Dat is bedoeld voor ieder man, vrouw en kind in de geheele Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. — „Onderhoud Mijne geboden en zoek de zaak van Zion voort te brengen.

„Zoek niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en zie de verborgen-

heden Gods zullen u ontvouwd worden, en dan zult gij rijk gemaakt worden: zie, hij, die het eeuwige leven heeft, is rijk.

„Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, gelijk gij van Mij verlangt, alzoo zal u gedaan worden; en indien gij wenscht, zoo zult gij het middel zijn om veel goed in dit geslacht te doen.

„Predik niets dan bekeering tot dit geslacht.”

Herinnert u dat allen, o gij volk! Predik slechts bekeering! Leer en leef de eerste beginselen des Evangelies, en laat de geheimenissen des hemels wachten totdat gij er komt.

„Onderhoud Mijne geboden en help in het voortbrengen van Mijn werk, overeenkomstig Mijne geboden, en gij zult gezegend worden.

„Zie, gij hebt eene gave, of gij zult eene gave hebben indien gij dit in geloof van Mij verlangen wilt, met een oprecht hart, geloovende in de macht van Jezus Christus, of in Mijn macht van Hem die tot u spreekt:

„Want zie, Ik ben het die spreekt; zie, Ik ben het licht, dat in de duisternis schijnt, en door Mijne macht geef Ik u deze woorden.

„En nu voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, stel uw vertrouwen in dien Geest, welke u leidt goed te doen; ja, rechtvaardig te doen, ootmoedig te wandelen, rechtvaardig te oordeelen; dit is Mijn Geest.

„Bouw op Mijne Rots, dewelke mijn Evangelie is;

„Verloochen den Geest van openbaring niet, noch den Geest van profetie, want wee hem die deze dingen verloochent;

„Daarom, vergader ze in uw hart, totdat in Mijne wijsheid de tijd komt dat gij voort zult gaan.

„Zie, Ik spreek tot allen die goede verlangens hebben, en die hun sikkels zwaaien om te oogsten.

„Zie, Ik ben Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben het leven en het licht der wereld.

„Ik ben dezelfde die tot de Mijnen kwam en de Mijnen ontvingen Mij niet;

„Doch voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat zoovelen als mij ontvangen, wil Ik macht geven zonen Gods te worden, zelfs die in Mijnen naam gelooven. — Amen.”

Weest zoo goed, Heiligen der Laatste Dagen, te herinneren, dat deze openbaring verklaart dat Hij tot ons allen, die een verlangen om te arbeiden hebben, spreekt — niet naar rijkdom te staan, maar om het werk van God voort te brengen en te arbeiden voor de vervulling van dat oogmerk.

Ouderlijke verantwoordelijkheid.

Nu, ik zie de tijd, dien ik wenschte in te nemen, is verstreken, doch ik wensch nog iets meer te zeggen en een paar regelen meer te lezen, die ik per gelegenheid gedurende veertig lange jaren sedert het apostelschap mij ten deel viel, heb overgelezen:

„En wederom alle ouders in Zion of in hare Ringen, welke georganiseerd zijn, die kinderen hebben en hen niet onderwijzen in de leer van bekeering, geloof in Christus den Zoon des levenden Gods, den doop en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen der handen, als zij acht jaar oud zijn, zoo zal de zonde op de hoofden der ouders zijn;

„Want dit zal een wet zijn” — niet een aansporing om niet te vergeten — „voor de inwoners van Zion, of van de georganiseerde Ringen Zions;

„En hunne kinderen zullen gedoopt worden tot de vergiffenis hunner zonden, wanneer zij acht jaren oud zijn, en het opleggen der handen ontvangen.

„En zij zullen eveneens hunne kinderen leeren bidden en oprecht wandelen voor den Heere”.

Het voorbeeld des gebeds.

En de manier om onze kinderen te leeren bidden is zelf te bidden in stilte en in onze huisgezinnen. Er is te veel nalatigheid in het communiceeren met God bij velen van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik gevoel mij elken dag mijns levens verheugd en gelukkig wanneer ik in den naam van Jezus Christus, mijn Verlosser, met mijn Maker spreek. En zij, die bij wijze van spreken geen draadloze verbinding met onzen Hemelschen Vader en onzen Verlosser hebben, verliezen alle inspiratie, die van den Heere komt.

„En de inwoners van Zion zullen eveneens den Sabbathdag waarnemen en denzelven heilig houden.

„En de inwoners van Zion zullen eveneens hunne werkzaamheden in alle getrouwheid gedenken, in zoverre zij aangewezen zijn te arbeiden, want de luiaard zal in herinnering voor den Heere gehouden worden.

„Nu, Ik, de Heere, ben niet zeer tevreden met de inwoners van Zion, want er zijn luiaards onder hen; en hunne kinderen groeien eveneens op in goddeloosheid, zij zoeken ook niet ernstiglijk de rijkdommen der eeuwigheid, doch hunne oogen zijn vol gretigheid.

„Deze dingen behooren niet te zijn, en moeten uit het midden van hen weggedaan worden; daarom, laat Mijn dienstknecht Oliver Cowdery deze leeringen naar het land Zion overbrengen.

„En aan hen geef Ik een gebod, dat die zijne gebeden in den tijd daarvan niet voor den Heere waarneemt, laat hem voor den rechter van Mijn volk in herinnering gebracht worden.

„Deze leeringen zijn waar en getrouw; daarom overtreedt dezelve niet, noch neemt ervan weg.

„Ziet, Ik ben de Alfa en de Omega, en Ik kom snellijk. — Amen.”

(Vervolg op blad. 271.)

LEERT KINDEREN BIDDEN.

Mary Austin zegt: Leert kinderen bidden.

Deze vermaarde romanschrijfster zegt:
„Ik zou een elk kind willen leeren om iedereen dag te bidden. Het maakt niets uit of een kind niet het minste begrip van God bezit. Als het opgroeit zal het zichzelf een God vinden. Ik dacht vroeger dat God een oude man was. Wat maakte het uit, daar de concrete dingen, toen ik opgroeide, geestelijker werden in opvatting?

„Ik herinner dat toen ik een klein meisje was, ik „The Lady of Shalott” geleerd had. Ik begreep er geen regel van, maar nochtans betekende het zóóveel voor mij, dat ik het herhaaldelijk, voor zuiver vreugde, opzeide. Het bewerkte iets in mij. Ik geloof dat gebed, of ge er in gelooft of niet, iets voor u en tot u doet. Het is het erfdeel van een kind, gelijk eten en slapen. Het verstaat niet wat eten is en waarvoor het eet, maar nochtans voeden wij het.”

„Leert de kinderen bidden” is een uitnemende raad. Het is een wonderlijke arbeid om in hun jeugdige harten een liefde voor God, die de Vader hunner geesten is, te planten en in hen een geloof in Hem, die beide, het heelal en hun lot beheerscht, te scheppen. „Wat maakt het uit?”, vraagt Mary Austin, „of zij God niet verstaan, noch de minste bevatting omtrent Hem hebben?” Het is hun recht, hun erfdeel om omtrent Hem ingelicht te worden, en wij dienen ze in alle geval te onderwijzen. Naderhand zal het kind Hem leeren kennen en Hem liefhebben. Er moge zelfs gevraagd worden: hoeveel volwassen personen kennen God? Is het niet het eeuwige leven om Hem te kennen en Jezus Christus, dien Hij gezonden heeft? Als dus de mensch het eeuwige leven verwacht te beërven, moet hij, in zijn jeugd of in rijpere jaren, dat Eeuwige Wezen leeren kennen en verstaan, hetwelk wij God noemen. Het

is voor deze reden veel beter om gedurende de vormende stadiums van het bouwen der karakters, het kind bidden te leeren en hem aldus een schitterend ideaal te geven, hetwelk een factor om het goede te volbrengen, niet slechts in zijn jeugd, maar in de rijpere jaren van het leven van den persoon, kan worden.

Niet één, zelfs Christus niet, kwam in de wereld met een volmaakt begrip van het leven, noch een kennis van de macht van geloof, of een onwrikbaar geloof in God. Alle eerste lessen in onze opvoeding en ontwikkeling werden uit het rijk der verbeelding geput, of uit opvattingen, die door onze ouders en onderwijzers aan ons gegeven werden. Zoo kunnen door natuurvertellingen, bijbelgeschiedenissen en voorvallen uit levensondervindingen en uit andere bronnen een nauwkeurig, alhoewel eenvoudig, begrip van God in de harten van kleine kinderen geplant worden, hetwelk toenemen zal als zij opgroeien, totdat het een kennis wordt waarop de ware beoefening van geloof gebaseerd is.

„Het kind”, zegt een andere schrijver, „komt met veel potentieel en zeer weinig werkelijk kapitaal de wereld in. De natuur heeft, door overerving, het met oneindige mogelijkheden begiftigd. De krachten van het verstand en ziel liggen eerst te sluimeren, wachtende op het ontwaken, hetwelk plaats vindt door in aanraking te komen met de wereld rondom, en door de verlichting, welke door het onderwijs gebracht zal worden. Als deze potentieele krachten op de ware wijze in het geschikte oogenblik aangeroerd worden, springen deze potentieele krachten in dynamische mogelijkheden, een zegen voor hun bezitter en voor de wereld die zij dienen. Als zij zonder training gelaten of toegestaan worden de verkeerde richting in te slaan, kunnen deze oneindige vermogens om goed te volbrengen, werktuigen van het kwaad worden; een vloek voor diengene, die ze bezit en een ramp voor diegenen tegen wie ze gericht zijn.”

Van de ouders moet het kind deze rechte wending ontvangen als de kleine ziel gehoor begint te geven aan de wereld rondom zich. De invloeden der wereld zijn meerendeels boos. Verkeerde opvattingen worden ontvangen, booze gedachten worden ingefluisterd en overgeërfde zwakheden en neigingen beginnen zich in te spannen en zoeken allen uiting in de dagelijksche gewoonten van den persoon. Wat is er om het kwaad van deze invloeden, welke het kind bewerken, te verijdelen? Moet het onder deze invloeden bezwijken, of kan het versterkt worden om ze te weerstaan? *L e e r t h e t b i d d e n*, het is zijn recht, zijn erfdeel! Leert het geloof in het bestaan van God hebben, Hem te vertrouwen als een goed en liefhebbend Vader en vertrouwen in deze Zijn belofte te stellen: „Bidt, en u zal gegeven worden.” Dit is de rechte wending, die gegeven moet worden. Dit is het onderricht, hetwelk de krachten en vermogens van het kind als zij ontwikkeld zijn, geen werktuig voor het kwaad, maar een zegen voor hun bezitter, de wereld en

het menschdom die zij dienen, maakt. Het zal het kind geleidelijk een zekerheid geven, dat 's menschen geloof in God niet levend gehouden kan worden zonder vurig gebed, en aldus wordt het een onmisbare gewoonte in het leven.

„En ouders zullen hunne kinderen leeren bidden en oprecht wandelen voor den Heere” is de verantwoordelijkheid door God Zelf op de schouders van ouders geplaatst en deze verantwoordelijkheid kan niet veronachtzaamd, noch aan een ander opgedragen worden, zonder zich aan goddelijke ongenade bloot te stellen. Zij is een gedeelte van het ouderschap en vaders en moeders nemen haar, bewust of onbewust, op zich, als een geest van de tegenwoordigheid des Vaders gebracht wordt om leven te geven aan een tabernakel, hetwelk door hun bemiddeling geschapen wordt. Gezegd zijn die ouders, welke niet falen in hun taak, want zij zullen vreugde in hun nageslacht ontvangen en hen zien opgroeien tot eerbare mannen en vrouwen en zich verheugen in hun geloof en nederigheid, verkregen door een gemeenschap met het Goddelijke, door gebed. Heer, leert ons bidden.

CHAS. S. HYDE.

VAARWEL, TOT WEDERZIEN.

De laatste woorden van het opschrift stellen mij in staat het eerste neder te schrijven. Met verlangen zie ik uit naar het oogenblik, dat ik mijn geliefde vrouw en kinderen zal kunnen omhelzen en hen na deze jaren van afwezigheid begroeten. Ook is het een vreugde voor mij om Zionwaarts te gaan en wederom Gods heiligen Tempel te betreden en in zijn schaduw te wonen. Ik verheug mij alreeds woorden van leven en zaligheid uit de monden van Gods dienstknechten, profeten en apostelen, te vernemen, en voor deze reden was mij het afscheid aangenaam, maar moeilijk omreden ik zoovele oprechte broeders en zusters heb gevonden. Mannen en vrouwen, welke bewezen hebben kinderen Gods te zijn. De liefde voor hen en voor het werk in Nederland maken mij het afscheid zwaar.

Voor immer zal de tijd, dien ik doorgebracht heb in Holland gedurende mijn zending, een lichtstraal op mijn verderen levensweg zijn. Vooral de gemeenten en plaatsen, waarin ik geplaatst ben geweest en de leden en vrienden dier gemeenten en plaatsen, zal ik nimmer door alle levensjaren heen, kunnen noch willen vergeten, daar de broeders en zusters mij ondersteund hebben door hunnen goeden geest en gewilligheid tot 's Heeren arbeid.

Blijft immer getrouw, Heiligen van Christus' Kerk, wat ook het leven moge brengen. Waarmede de paden des levens ook bestrooid mogen zijn, zij het doornen of rozen, laat het Evangelie van den Zaligmaker ons steeds door alle voorvallen en wisselvalligheden

van het menschelijk bestaan schragen en dragen, zoodat aan het einde van den strijd wij de kroon mogen beërven, die weggelegd is voor de getrouwen.

Ook aan u, mijn mede-arbeiders, zend ik door deze mijn harte-lijke afscheidsgroeten. God zegene u en uwen arbeid in den wijn-gaard des Heeren. Mijn bede zal steeds voor u allen opgezonden worden tot God den Vader, om u bij te staan in uw streven.

Vaarwel, tot wederzien,

Uw broeder in Christus, MARTINUS GROEN.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleide met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg).

Laat mij hier besluiten met het volgende verslag uit het dagboek van Joseph Smith, opgeteekend bij andere aantekeningen op het einde van het jaar 1838. Uit die aantekeningen blijkt hoe Marsh op het idee kwam van zijn vreeselijke beschuldiging, waarvan het on-gerucht na tachtig jaar nog voortleeft, in weerwil van het voorbeeldige leven der Mormonen, dat door duizenden onwraak-bare getuigen — o.w. mannen als een Theodore Roosevelt — ge-staafd wordt. Het rapport volgt:

„Terwijl de booze geesten den staat (Missouri) doorkruisten om benden op te hitsen tegen de „Mormonen”, was Satan-zelf niet minder druk bezig, moeite te brouwen in het kamp der Heiligen, en onder de meest in het oog loopenden zijner gewillige aanhan-gers was een Doctor Sampson Averd, die maar een korten tijd tot de Kerk behoord had en die, ofschoon hij zich doorgaans gedragen had met een schappelijke mate van uiterlijk fatsoen, in het geheim er naar streefde de grootste der grooten te zijn en de leider van het volk te worden. Dit was zijn roem en zijn dwaasheid, maar daar hij niet hopen mocht zoover te komen door de harten des volks voor zich te winnen, openlijk, wachtte hij zijn gelegenheid bij de broederen af — op een tijdstip toen benden verdrukten, roofden, geeselden, brand stichtten, plunderden en doodden, totdat ver-draagzaamheid niet langer een deugd scheen, en niets dan de ge-nade Gods zonder mate menschen onder zulke beproevingen kon-de staande houden — om een geheime combinatie te vormen, waar-door hij oprijzen mocht tot een machtig overwinnaar, t e n k o s t e op g e v a a r v a n d e o m v e r w e r p i n g d e r K e r k. Dit trachtte hij gedaan te krijgen met zijn gladde, vleierige, innemende toespraken, die hij dikwijls hield voor zijn makkers, ter-

wijl zijn kamer welbewaakt werd door enkelen zijner volgelingen, gered een sein te geven bij nadering van iemand die hunne maatregelen niet goedkeuren zou.

„Hij verklaarde dat hij hierin de sanctie had van de hoofden der Kerk; en met zijn geaaipees en gevele bewoog hij hen dit te gelooven, en de weinigen onder zijn contrôle een eed van eeuwige geheimhouding af te nemen met betrekking tot alles wat hij hen mededeelen zou. Aldus wijdde Avard leden in in zijn bende, hen verbindende, bij al wat heilig was, elkander te beschermen in alles wat wettelijk was; en gaf zich moeite een groote glorie te schilderen, die toen als broedende over de Kerk hing en weldra zich over de heiligen zou openbaren als een wolk bij dag en een vuurkolom bij nacht, en weldra de sluimerende verborgenheden des hemels ontsluiereu zou, die de harten van de Heiligen van den jongsten dag zouden verblijden en hunne stupide geesten wakker schudden, en hunne harten vervullen van die liefde, die onuitsprekelijk en vol van glorie is; en hen wapenen met macht, dat de poorten der hel hen niet overweldigen mochten; en dikwijls beweerde hij tot de aanwezigen, dat de voornaamste mannen der Kerk hem als woordvoerder gezet hadden en een leider der bende, die hij Danielen noemde.

„Zoo dupeerde hij velen, die hem de gelegenheid gaven te figureeren als een persoon van gewicht. Hij hield zijn bijeenkomsten dagelijks en voerde zijn listig werk met groote haast uit, om rijpe overweging der zaak door zijn volgers te beletten, totdat hij hen gebonden had op straffe des doods, de geheimen en zekere teekenen van de organisatie — waaraan zij elkander zouden kunnen herkennen bij nacht of bij dag — voor zich te houden.

„Na deze verrichtingen hield hij bijeenkomsten tot het organiseren zijner mannen in gezelschappen van tien en vijftig, met een kapitein over elk gezelschap. Na het voltooiën deze organisatie ging hij voort met de leden te onderrichten in hunnen plicht onder de orders hunner kapiteins. Toen riep hij zijn kapiteins tezamen en onderrichtte hen op een afgezonderde plaats als volgt:

„Mijn broederen, daar gij gekozen zijt deze leidende mannen te zijn, onze kapiteins, om over dit laatste koninkrijk van Jezus Christus te heerschen — en ge zijt georganiseerd volgens de aloude orde — heb ik hier ondernomen u te onderrichten en te onderwijzen in de dingen die uwen plicht raken, en om u te toonen wat uwe voorrechten zijn en wat ze weldra zijn zullen. Weet ge niet, broederen, dat het weldra uw voorrecht zijn zal met uwe respectieve gezelschappen uit te trekken en op verkenning uit te gaan naar de frontieren der Heidenen (Gentiles)? Want er staat geschreven, de rijkdommen der Heidenen zullen mijn volk, den huize Israëls, toegewijd worden; en zoodoende zult ge de Heidenen doen kwijnen

door hen te berooven van hunne rijkdommen; en op die manier zullen wij het koninkrijk Gods oprichten en doen voortrollen den kleinen steen, die Daniël zag uitgehouwen uit den berg, zonder handen, en voortrollen totdat zij de geheele aarde vervulde. Want dat is de eigenste manier waarop God van plan is Zijn koninkrijk op te richten in de laatste dagen. Als iemand onzer bekend zou worden, wie kan ons deren? Zoo onze vijanden tegen ons gaan vloeken, kunnen wij ook gaan vloeken. (De kapiteins waren verplet toen zij dit hoorden, maar Avard ging door). Waarom ontzet ge u, broederen? Zoo waar de Heere leeft, zou ik zweren om een uwer, wie ook, te bevrijden; en ging dat niet, dan zou ik hem of hen in den grond stoppen, zooals Mozes deed met den Egyptenaar; en op die manier zullen wij den Heere veel toewijden en Zijn rijk opbouwen; en wie kan tegen ons bestaan? En als er iemand onder ons in overtreding valt, kunnen wij dat onder ons afhandelen. En als iemand, die tot deze Daniëtenvereeniging behoort, het een of ander verklapt, zal ik hem brengen waar de honden hem niet kunnen bijten."

Na deze toespraak rebelleerden al de officieren en zeiden dat het niet ging, dat zij zulke maatregelen niet wilden nemen en dat het niet ging van zoiets te spreken; zoo'n handelwijze zou een openlijke overtreding zijn van de wetten des lands, zou onze medeburgers van hunne rechten berooven, en zou niet volgens de woorden en leer zijn van Jezus Christus, noch van de Kerk der Laterdaagsche Heiligen."

„Avard antwoordde en zeide dat er geen wetten waren, die in gerechtigheid uitgevoerd werden, en hij gaf er niet om, want dit was een andere tijdsbedeeling, een bedeeling van de volheid der tijden; in deze bedeeling, zoo leerden hem de schriften, zou het Koninkrijk Gods alle andere rijken te niet doen, en de Heere zou Zelf heerschen, en Zijne wetten waren de wetten die bestaan zouden.

„Avard's leeringen werden nog steeds manmoedig door allen verworpen. Avard zei toen dat zij dan maar beter deden met de zaak te laten rusten, hoewel hij zijn opdracht den avond van tevoren ontvangen had van Sidney Rigdon. De vergadering werd toen opgebroken, de oogen der aanwezigen waren opengegaan, Avard's bedrogwerk was niet langer in het duister, en hij genoot maar heel weinig vertrouwen, zelfs van de vurigste aanhangers van zijn Daniëtenplan.

„Toen Avard's schurkerij aan het Presidentschap der Kerk ter oore kwam, werd hij van de Kerk afgesneden, en elk gepast middel gebruikt om zijn invloed te vernietigen, waarop hij in groote gramschap ontstak en zijn booze aantijgingen ging rondfluis-
terren,

maar toen hij merkte dat dit hem niets baatte, werd hij verrader en trachtte goede vrindjes te worden met het rapalje.

„En laat het hier uitdrukkelijk begrepen worden, dat deze gezelschappen van tien en vijftig, door Avard gevormd, niets te maken hadden met de gezelschappen van tien en vijftig, door de broederen georganiseerd ter zelfverdediging in geval van een aanval van het gepeupel. Laatstgenoemde organisatie werd in het leven geroepen, vooral hiervoor, dat er in dezen tijd van verschrikking geen gezin of persoon over het hoofd gezien zou worden; daarom moest het eene gezelschap zich onledig houden met hout aan te sleepen, het andere met hakken, weer een ander met het binnehalen van het graan, een ander met malen, een ander met slagerswerk, een ander met het uitdeelen van vleesch enz., enz., zoodat een iegelijk op zijn beurt wat te doen zou hebben en niemand te kort schieten.

„Laat daarom hierna niemand, bij vergissing of met opzet, deze organisatie van de Kerk, voor goede en rechtvaardige doeleinden gevormd, verwarren met de organisatie der „Danieten” van den afvalligen Avard, welke den geest gaf haast voordat zij geboren werd.” (*History of the Church*, Vol. III, p.p. 178-182.)
(Wordt vervolgd.)

TOESPRAAK VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT.

(Vervolg van bladz. 264.)

Ik bid dat de ouders, die zich onder mijn gehoor bevinden, en zij, die in de Conferentie-verslagen lezen wat ik zeg, de plichten ter harte mogen nemen, die op hen rusten onder het gebod des Almachtigen God, om hunne kinderen geloof in den Heere Jezus Christus te leeren, en dat zij bidden en rechtvaardig leven zullen. Dat de Heere ons moge helpen in de opvoeding onzer geliefde kinderen in de koestering en vermaningen van het Evangelie, en in de liefde van God en onzen Zaligmaker, en dat iedere ziel, die eene getuigenis heeft van de heiligheid van dit werk, het Evangelie in oprechtheid, deugd, en in waarheid moge leven, dat hunne wandel de waarheid moge prediken den genen, met wie zij in aanraking komen, is mijn gebed in den naam van Jezus Christus. Amen.”

Ontslagen.

Ouderling Martinus Groen is eervol ontslagen van zijn werkzaamheden in de Nederlandsche Zending. Ouderling Groen arbeidde gedurende zijn verblijf in Holland, in Den Haag als gemeente-president en presideerde over de Arnheemsche conferentie. Hij werkte eveneens eenige maanden in Rotterdam.

HET VERWOESTEN VAN DEN TEMPEL TE NAUVOO.

Het slot van dit artikel zal in „De Ster” van 15 September gevonden kunnen worden.

GROOTE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

te houden in ons Nieuw Gebouw, Weteringschans 101.

De groote Amsterdamsche Conferentie zal 14 September in het gebouw Weteringschans 101, gehouden worden.

GROOTE OPENBARE VERGADERINGEN:

des morgens 10 uur en des avonds 7 uur.

VERGADERING VOOR DE LEDEN DER KERK:

des namiddags 2 uur.

AMBTENAREN- EN AMBTENARESS EN-VERGADERING:

Zaterdag 13 September, des avonds 8 uur.

ZENDELINGENVERGADERING:

Zaterdag 13 September, des namiddags 3 uur.

Een wonderlijken vooruitgang heeft de Amsterdamsche Conferentie, gedurende het tijdperk dat ouderling Noorlander president der conferentie is, gekenmerkt. Succes wordt alom genoten en deze conferentie, welke in het gebouw Weteringschans 101 gehouden zal worden, zal zonder twijfel een gebeurtenis van belang zijn en één, welke in de annalen der Zending op een bijzondere wijze vermeld zal worden. President Noorlander zal in deze conferentie zijn afscheid prediken, daar hij drie dagen nadien, eervol ontslagen, naar Zion zal vertrekken.

De uitnoodiging van zendingen en leden van de Amsterdamsche conferentie aan een iegelijk, is als volgt:

Vergadert met ons op Zondag 14 September, verblijdt u met de blijden, neemt deel aan de blijdschap, die de Amsterdamsche conferentie geniet en neemt in uwe zielen mede van de vreugde en voorspoed, die wij in deze conferentie genieten.

ALLEN NAAR AMSTERDAM 14 SEPTEMBER!

EEN GROOTE VERRASSING WACHT U!!!

Alle vergaderingen in de gemeenten van de Rotterdamsche, Groningsche en Arnheemsche conferentiën zullen als gewoonlijk gehouden worden.

INHOUD.

De herstelling van het Evangelie blz. 257	Toespraak van president Heber J. Grant blz. 271
Toespraak van president Heber J. Grant „ 261	Ontslagen „ 271
Leert kinderen bidden „ 265	Het verwoesten van den Tempel te Nauvoo „ 271
Vaarwel, tot wederzien „ 267	Groote Amsterdamsche Conferentie „ 272
Het ware Mormonisme „ 268	